

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 80/80

2. ความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นไปในทางบวกอยู่ในระดับมาก

3. หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลพรเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 90 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนอนุบาลพรเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง 9 คน เรียนปานกลาง 12 คน และเรียนอ่อน 9 คนซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้นี้ ประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบวัดผลลัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.2 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้นี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลพรเจริญ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวนนักเรียน 30 คน โดยดำเนินการ ดังนี้

3.1 ขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อออกหนังสือขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ดำเนินรายการ โรงเรียนอนุบาลพรเจริญ อำเภอพรเจริญ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 3 ในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2 เตรียมสถานที่ เครื่องคอมพิวเตอร์ แผ่น CD คัดลอกบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนลงในแผ่น CD เพื่อแจกให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างให้ครบถ้วน แบบทดสอบ ท้ายบทเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบทดสอบวัดความพึงพอใจ ทำการตรวจสอบเครื่องคอมพิวเตอร์ให้อยู่ในสภาพที่จะใช้ในการทดลอง

3.3 ชี้แจง แนะนำ ขั้นตอนในการใช้งานบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.4 ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ

3.5 ทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยให้นักเรียนเรียนรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 6 หน่วย จากบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อเรียนจบแต่ละหน่วยให้ทำการทดสอบท้ายบทเรียน และบันทึกคะแนนการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนในแต่ละหน่วย ทั้งนี้ใช้เวลา 18 ชั่วโมง

3.6 เมื่อสิ้นสุดการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพแล้ว ให้นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียนโดย ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนแต่สับเปลี่ยน ตำแหน่งของข้อคำถามและคำตอบถูกให้แตกต่างกัน

3.7 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ

3.8 ทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ หลังจากเรียนจบไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิมแต่สับเปลี่ยนตำแหน่งของข้อคำถามและ คำตอบถูกให้แตกต่างจากชุดเดิมกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.9 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคำนวณ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนในแต่ละหน่วยและคะแนนแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
2. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้วิธีการของกูดแม่น เพื่อทเชอร์ และชไนเดอร์
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. วิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้ คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการใช้บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ $87.10/86.50$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ $80/80$
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเท่ากับ 0.6694 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 66.94
3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 8.49 แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในทางบวกระดับมาก
4. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังจาก 2 สัปดาห์ นักเรียนลดลงเพียงร้อยละ 0.75 แสดงว่าการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพมีความคงทนในการเรียนรู้

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ มีประเด็นสำคัญที่ควรแก้การนำ Mao กิจกรรมคัดนี้

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ มีค่าเท่ากับ 87.10/86.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ คือ มีการศึกษานื้อหาและวิเคราะห์เนื้อหา มีการสร้างบทเรียนที่น่าสนใจ มีเสียงบรรยายประกอบภาพใช้งานได้อย่างอิสระ นักเรียนสามารถเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมด้วยตนเอง นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน เนื้อหาเปลี่ยนหน่วยการเรียนแต่ละหน่วย การเรียนนักเรียนจะเรียนไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล โดยไม่ต้องรีบเร่งกับเวลาในการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน ได้รับทราบข้อมูลข้ออกลังกายที่ทันทีทุกขั้นตอน เมื่อจบบทเรียนแล้วมีการประเมินผลทันทีทำให้นักเรียนเห็นความสำเร็จของตนเอง เกิดความพอใจและมีวัลย์กำลังใจในการเรียนรู้ นอกจากนั้นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหาและเทคโนโลยีทางการศึกษาร่วมไปถึงการดำเนินการทดลองตามกระบวนการวิจัยอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยงยุทธ กล้าหาญ (2547 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องโรคเอดส์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.83/86.33 และสอดคล้องกับงานวิจัยของเด่นศักดิ์ อิงอาจ (2547 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.59/84.25 และงานวิจัยของปรีyanุช แคนติ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องสาระลตรูปและสาระเปลี่ยนรูป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.34/86.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80

2. ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพที่ผู้จัดสร้างขึ้น มีค่าเท่ากับ 0.6694 หมายความว่า หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้ว นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 66.94 เพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีภาพกราฟิกส์ ภาพนิ่ง ตัวอักษรมีเสียงบรรยาย ประกอบภาพทำให้บทเรียนน่าสนใจ นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความสนุกสนานไปกับบทเรียน และมีความกระตือรือร้นเนื่องจากได้เรียนด้วยตนเองจากเครื่องคอมพิวเตอร์ (ปฐyanุช แคนดิ. 2546 : 64) และทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเองในทันที นักเรียนรู้ข้อคิด และทำความเข้าใจและสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเอง จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรัตน์ บุญดี (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาคอมพิวเตอร์ เป็นองค์ต้นเรื่องส่วนประกอบและการทำงานของส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ระดับภาคนีบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 2 งานวิจัยของสุมณฑา ลักษณะจันทร์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เรื่องตำแหน่งขนาดและปริมาณ ชั้นอนุบาลปีที่ 2

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ ที่ผู้จัดสร้างขึ้น ผลการวิเคราะห์พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 8.49 แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในทางบวกมาก อาจเนื่องมาจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีการสร้างบทเรียนที่น่าสนใจ มีเสียงบรรยายประกอบภาพเสียงดนตรีและการโต้ตอบกับบทเรียน ใช้งานได้อย่างอิสระช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน เกิดความคิด ริเริ่มเพิ่มทักษะ กระตุนให้เกิดอยากรู้อยากศึกษาค้นคว้าอีกทั้งยังเพิ่มความสนใจตรวจสอบเร็วในการเรียนของเด็ก ตอบสนองความต้องการห่วงบุคคลได้ดี นอกจากนี้เมื่อเรียนแล้วยังสามารถจำจำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาได้ยาวนานอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอินทร์ ชูศรีทอง (2541 : 81) ที่เป็นเห็นนี้ เพราะว่าการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความยืดหยุ่นต่อผู้ใช้ในลักษณะที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับทฤษฎีแบบจำลองของ อาร์คส ที่กล่าวว่า นักเรียนเกิดความสนใจ อย่างรู้อยากรู้ อยากรู้ แต่ความสัมพันธ์ในสิ่งที่เรียนกับเนื้อหาอย่างมีความหมาย ต่อตนเอง ซึ่งทฤษฎีสัมพันธ์การเรียนรู้นี้นั้น ชอร์น ไคค์ ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนนั้นจะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย เริ่มจากสิ่งที่ง่ายไปหาสิ่งที่ยากขึ้นเสมอ นักเรียนเกิดความพึงพอใจและได้รางวัลเป็นสิ่งเสริมแรง

4. ผลการวัดความคงทนในการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ หลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้หลังการเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์ ความจำขั้นคงเหลืออยู่ เฉลี่ยร้อยละ 85.75 ลดลงเพียงร้อยละ 0.75 แสดงว่า การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความคงทนในการเรียนรู้ เมื่อเปรียบเทียบกับโค้งการจำ (Retention Curve) ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ร้อยละของความจำที่เหลืออยู่กับเวลาที่ผ่านไป นับเป็นวันจากการทดลองของ เอ็บบิงแฮม (Herman Ebbinghaus) พบว่า เมื่อเวลาผ่านไป 2 สัปดาห์ ความจำที่เหลืออยู่คิดเป็นร้อยละ 25 (Merris. 1983 : 31) หรือความจำสูญจากการลืมร้อยละ 75

จากการวัดความคงทนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คะแนนเฉลี่ยลดลงเพียงร้อยละ 0.75 จึงสรุปได้ว่า นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิมิต เพชรจำรงค์ (2547 : บทคัดย่อ) และงานวิจัยของสานิตย์กาญหาด (2539 : บทคัดย่อ) ที่เป็นเช่นนี้เพราบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนใช้การจัดระเบียบเนื้อหา (Organization) หรือโครงสร้างเนื้อหาให้เป็นระเบียบจะช่วยดึงข้อมูลความรู้นั้นกลับมาใช้ภายหลังที่เรียกว่าระลึกได้ ผู้เรียนต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตัวเองและใช้หลักการทำซ้ำ (Repetition) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ออกแบบให้ผู้เรียนเรียนซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้ง ในเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจและการที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ ถือว่าเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยในการจดจำได้ดี (ถนนพร เลาหจารัสแสง. 2541 : 58-61) การทบทวนหรือการท่องจำอยู่เสมอทำให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เรียนจะทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงปัญหาเข้ากันได้ ก็จะเพิ่มประสิทธิภาพการจำในสิ่งที่เรียนได้นานหรือมีความคงทนในการเรียนรู้นานยิ่งขึ้นนั่นเอง (ประสาท อิศรปรีดา. 2538 : 230)

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.1 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนควร เป็นการร่วมมือกันอย่างเป็นระบบ ของครูผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา นักคอมพิวเตอร์ นักจิตวิทยา นักออกแบบและผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวัดผลการศึกษา เพื่อสร้างสื่อที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

1.2 เนื้อหาที่นำมาสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนควรเป็นเนื้อหาที่เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอน

1.3 ผู้ที่จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ต้องศึกษาหลักสูตร เรียงลำดับเนื้อหาเพื่อกำหนดกิจกรรม ขั้นตอนค่าง ๆ ในการทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและตอบสนองในการเรียนตลอดเวลา และเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน

1.4 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น จะต้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่มี เช่น มีความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ประสิทธิภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

2. ข้อเสนอแนะในการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้

2.1 ควรเตรียมอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ทั้งด้านฮาร์ดแวร์และซอฟแวร์ให้พร้อม

2.2 ผู้สอนต้องแนะนำวิธีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ให้นักเรียนเข้าใจตรงกัน ทุกคนอย่างละเอียด

2.3 ควรพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สามารถเลือกเนื้อหาหรือ กิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีสติปัญญาแตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะในด้านการวิจัย

3.1 ควรพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในลักษณะนี้กับเนื้อหาอื่น ๆ ในระดับชั้นเดียวกันนี้และกับระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

3.2 ควรมีการศึกษาลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่เหมาะสม กับความต้องการของนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาแตกต่างกัน

3.3 ควรพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สามารถเลือกเนื้อหาหรือ กิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีสติปัญญาแตกต่างกัน

3.4 ผู้บริหาร โรงเรียนและกลุ่มงานบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ควร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยในรูปแบบพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อให้มีการ พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมากขึ้น